

PEYAMI SAFA

Doğum: Fatih,İstanbul;2 Nisan 1899

Ölüm: Kadıköy,İstanbul; 15 Haziran 1961

Eserleri

Romanları

Gençliğimiz (1922)

Şimşek (1923)

Sözde Kızlar (1923)

Mahşer (1924)

Bir Akşamı (1924)

Süngülerin Gölgesinde (1924)

Bir Genç Kız Kalbinin Cürmü (1925)

Canan (1925)

Dokuzuncu Hariciye Koşuşu (1930)

Fatih-Harbiye (1931)

Atilla (1931)

Bir Tereddüdün Romanı(1933)

Matmazel Noralya'nın Koltuğu (1949)

Yalnızız (1951)

Biz İnsanlar (1959)

Ders Kitapları

Cumhuriyet Mekteplerine Millet Alfabesi(1929)

Cumhuriyet Mekteplerine Alfabe (1929)

Cumhuriyet Mekteplerine Kıraat (1929)

Yeni Talebe Mektupları (1930)

Büyük Mektup Numuneleri (1932)

Türk Grameri (1941)

Dil Bilgisi (1942)

Öyküleri

Karanlıklar Kralı

İstanbul Hikayeleri

Bir Mekteplinin Hatıraları

Gençliğimiz Süngülerin Gölgesinde

Aşk Oyunları

Ateş Böcekleri

İncelemeleri

Türk İnkılabına Bakışlar (1938)

Büyük Avrupa Anketi (1938)

Felsefi Buhran (1939)

Millet ve İnsan (1943)

Mahutlar (1959)

Mistisizm (1961)

Nasyonalizm (1961)

Sosyalizm (1961)

Doğu – Batı Sentezi (1963)

Sanat Edebiyat Tenkid (1970)

Sosyalizm Marksizm Komünizm (1971)

Din İnkılab İrtica (1971)

Kadın aşk Aile (1973)

Başarıları

Türk Edebiyatında roman, öykü, fıkra ve inceleme alanında yazıları ile tanınan yazar; özellikle, o zamana kadar göz ardı edilen karakterlerin psikolojik durumları, ruh durumlarını ve çözümlenmelerini inceleyerek, karakterlerde olması gerekli gibi sunulan, mükemmel özelliklerdeki insan figüründen çıkararak, başarıları, başarısızlıkları olan, etkilenen ve kendi içinde savaş veren insanları gözlemlemesi ve ön plana çıkarması, karakterlere iç konuşma yaptırması, Peyami Safa'nın yeniliklerindedir. Yazar, olay kurgusunun tasvirine, kişi tahlillerini tercih etmiştir.

Kendini genel kültür anlamında oldukça iyi yetiştiren yazar, bir çok farklı alanda yazılar yazmıştır.

Toplumdaki ahlak çöküntüsünün, ileride meydana getirebileceği kaosa dikkat çekmek için, ahlak ve ahlaksızlığın sonuçlarını romanlarında sık sık konu ederek, ders vermeye çalışmıştır.

Peyami Safa, yazarlığın yanı sıra güçlü bir fikir adamıdır. Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'ni, doğru anlamak ve örnek olmak için yazdığı yazılar vardır. Din, milliyetçilik ve laiklik kavramlarını anlatmaya çalışır. Dinin ancak; laiklikle mümkün olabileceğini halka yerleştirmeye çalışmıştır.

1930 yılında yazdığı, Dokuzuncu Hariciye Koğuşu isimli romanı, Türk Edebiyatındaki ilk otobiyografik romandır. Ayrıca, eser; hasta bir insanın çocukluk çağından itibaren, hasta ruhuyla düşünme, hasta psikolojisinin detaylı tasviriyle de örnek teşkil eder.

BIYOĞRAFI

1889 tarihinde İstanbul'da Dünya'ya gelen Peyami Safa, Tanzimat döneminde ve Servet-i Fünun Döneminde yazarlık yapmış, İsmail Bey'in oğludur. İsmail Bey, hastalık neticesinde erken yaşta vefat edince, Peyami Safa ve ailesi için zor günler başlar. Safa, çocuk yaşlarında ağır bir kemik hastalığına yakalanmanın ve ekonomik sıkıntıların neticesinde, başarılı bir öğrenciyken Vefa Lisesi'nden ayrılmak zorunda kalır. Ancak, edebiyat, felsefe, tarih, sosyoloji, psikoloji ve Fransızca alanlarında kendi kendini yetiştirir.

1914 senesinde, Rehber-i İttihat Mektebinde bir süre öğretmenlik yapar. Ardından, dönemin çeşitli gazete ve dergilerinde öykü yazarak hayatını sürdürür. Aynı zamanda Türk Dil Kurumu ve Türk Ocağı ile alakalı çalışmalar yapar.

62 yıllık hayatının, 43 senesini aktif ve verimli yazı hayatıyla sürdüren Safa, 1961 senesinde İstanbul'da vefat eder.

Peyami Safa (Vikipedi Görsel İmaj)

